

کلاف

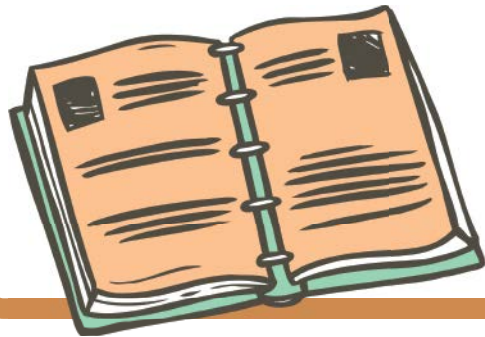
ضمیمه نوجوان

شماره ۶۳ | تیر ۱۴۰۰

نوجوان
باز

هفت قلم آرایش!

بخواهیم اگر علمی با قضیه برخورد کنیم، ما هفت نوع شیوه خطاطی یا همان خوشنویسی داریم که به هفت قلم معروف اند: کوفی، نسخ، محقق، ریحان، ثلث، توقیع و رقاع. اینها در امتحان نخواهد آمد. نگران نباشید! اما حالا اینها اصلا مهم نیست. مهم این است که در چه چیزی آب و نان است. در خط و کتابت که آب و نان نیست! وقتی می شود با قلم ابرو و قلم چشم و قلم موی صورت و قلم مژه، هفت قلم آرایش کرد و کلی هم صنعتش درآمدزا باشد؛ چه نیاز است که ما بیاییم اینجا از قلم نی و قلم نیزول و سیاه قلم و قلم تراش و قلم زدن و قلمدان صحبت کنیم؟! حالا که وسط این آموزش مجازی، خط بچه ها آنقدر خوب شده که دستخط شان را اگر جلوی آفتاب بگذاری، راه می رود، آیا اصلا حرف زدن درباره این بحث ها لزومی دارد؟! قدیم ترها که شما یادتان نمی آید دستخط خوب فضیلت به حساب می آمد. الان اما یک خرده اوضاع تغییر کرده و خیلی ها پوست خود را به جای دفتر نقاشی استفاده می کنند و هفت شهر عشق را روی خود پیاده می سازند! زن و مرد هم ندارد. خیلی از دخترها از جمله پسرها این کار را می کنند! خدا قلم پای مافیای اینجور کارها را خرد کند.

با قلمت شلیک کن

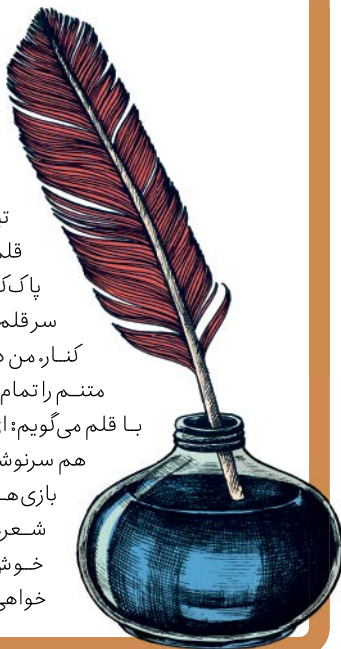
قلم در کنار کاربردهای خارق العاده اش، جالب است بدانید اسلحه بسیار خوبی هم هست. حتی در طول تاریخ خیلی اوقات شاهد پیروزی قلم بر شمشیر هم بودیم. نه نه! اشتباه نکنید. منظورمان این نیست که نوک مداد را تیز کنید و فرو کنید در شکم دشمن! منظورمان بخشی از آن چیزهایی است که باید در کتاب سواد رسانه مدرسه یاد می گرفتید اما یاد نگرفتید! منظورمان آنهاسه. شاید یکی از قدیمی ترین پیروزی ها که با قلم صورت گرفت، نزدیک شدن دانشمندان نازنین مان به مغولان خونخوار بود. امثال خواجه نصیرالدین طوسی و خواجه نظام الملک و خواجه شمس الدین جوینی که به هزار ترفند، کاری با شمشیرهای مغولی کردند که بر سر و پرانه هایی که تلنبار کرده بودند کلی رصدخانه و کتابخانه و مسجد و میراث فرهنگی بسازند. حتی بعضی از سلاطین را هم علاقه مند به خط و معماری و تذهیب کردند. کاری که دانشمندان ما کردند مثل این است که به گوریل یاد بدهی موقع عطسه جلوی دهانش را با دستمال بگیرد یا این که به بعضی مسئولان ما یاد دهی درست روی صندلی بنشینند! خلاصه که خیلی خفن بوده اند! دمشان گرم.

سخت است قلم باشی و دلتنگ نباشی

قلم جنبه اش بالاست. کلی می شود با آن شوخی کرد و خوش گذراند. بس که دریاست دلش. اما حیف است حالا که روزش است از اصلش حرف نزنیم. یکی از بزرگ ترین فایده های قلم این است که می توانی با آن به شکار بروی. بله! به شکار علم. خیلی فرق وجود دارد بین علمی که نوشته شده و علمی که در ذهن خانه کرده است.

پس باید اول روز قلم را به تمام علوم جهان تبریک گفت. بعد از علم، این روز را باید به تمام کاغذها و جوهرها و انگشت ها تبریک گفت که خانواده قلم اند. البته خدا سایه پاک کن و قلم تراش را هم از سر قلم نگیرد! اینها همه حالا به کنار. من دلم می خواهد این گونه متنم را تمام کنم. از قول یک شاعر. با قلم می گویم: ای همزاد، ای همراه! ای هم سرنوشت. هر دومان حیران بازی های دوران های زشت. شعرهایم را نوشتی، دست خوش! اشک هایم را کجا خواهی نوشت؟

دماغ قلم دارچین

در ارتباط با رابطه قلم و محصولات کشاورزی و غذایی بحث همچنان می تواند ادامه داشته باشد. اصل «قلمه زدن» در تولیدات زراعی، زمینه برقرار کردن هر رابطه مشروع و نامشروعی را بین میوه ها و سبزیجات فراهم کرده است! قلمه زدن عبارت است از رشد و نمو و تکامل بعضی از قسمت های گیاهی قطع شده از پایه اصلی. یک قلمه می تواند قطعه ای از ساقه، ریشه یا برگ باشد. از من نخواهید به شما شیوه های تخصصی قلمه زدن را یاد بدهم. به علامه گوگل مراجعه کنید خب! من الان فقط یک آرزو دارم و آن اینکه کاش می شد به سادگی یک گیاه دل های ما آدم ها به هم قلمه می شد. البته بعضی قلم ها این خاصیت را دارند. طوری از ریشه دل ما قلمه می گیرند و دل ها را نزدیک می کنند که بیا و ببین. درست مثل قلم مجنون ها خطاب به شیرین ها.... من البته نمی دانم قلم دارچین چه شکلی است اما جالب است بدانید برخلاف دماغ های قلم آبلغوشتی، دماغ های قلم دارچین معروف اند به بینی های باریک و دلیپسند که سال هاست از سوسوی بنگاه های تبلیغات زیبایی صورت تبلیغ می شوند.

راز قلم نندازی سلطان!

لی روی قلم خود حساس بودند. ن می رفت و فرمانشان خریدار نیستند. یعنی در واقع قلمشان طبق راعوض کند. پیام جرمی را می را روانه زندان سازد! در ادبیات گویا مد بوده و خوردنش توصیه چه ی سلطان» بوده است که بین های دربار مصرف می شده! سان خوب بوده و کیفشان کوک بزل و بخشش. نوکر هم هر چه ت المال چرب ترا جمیع مریدان شان این بوده که: ما راز قلم ان حال رعیت بیچاره اما خدمت ت داروغه معمولاً این بوده که: رت از ما قلم بر بگیر! به تعبیر دیگر نی بی خیال ما شو! به یک تعبیر یگر یعنی از ما برای بار هزارم در این ماه باج و خراج بگیر جان هر نس که دوست داری! به تعبیر یگری هم می توانم معنایش م اما خب چون خانواده اینجا مته، معذوریم.